

Reformáció emléknapja – 2021. október 31.

Halálból életre hívó Ige

Fohász: „Nincs senkim rajtad kívül a mennyben, a földön sem gyönyörködöm másban. Ha elenyészik is testem és szívem, szívemnek kősziklája és örökségem te maradsz, Istenem, örökké!” *Ámen* (Zs 73,25-26)

Gyülekező ének: 390,1-2 – *Erős vár a mi Istenünk...*

Fennálló ének: 392,1 – *Az egyháznak a Jézus a fundámentoma...*

Fő ének: 392,2-5 – *Kihívott minden népből egy lelki népet itt...*

Lekció: Jn 17,1-10

1 Miután ezeket mondta Jézus, tekintetét az égre emelve így szólt: Atyám, eljött az óra: dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a Fiú is megdicsőítsen téged, **2** mivel hatalmat adtál neki minden halandó felett, hogy mindazoknak, akiket neki adtál, örök életet adjon. **3** **Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust.** **4** Én megdicsőítettelek téged a földön azzal, hogy elvégeztem azt a munkát, amelyet rám bízál, hogy elvégezzem: **5** és most te dicsőíts meg, Atyám, önmagadnál azzal a dicsőséggel, amely már akkor az enyém volt tenálad, mielőtt még a világ lett. **6** Kijelentettem a te nevedet az embereknek, akiket nekem adtál a világból. A tieid voltak, és nekem adtad őket, és ők megtartották a te igédet. **7** Most már tudják, hogy mindaz, amit nekem adtál, tőled van; **8** mert azokat a beszédeket, amelyeket nekem adtál, átadtam nekik, ők pedig befogadták azokat, és valóban felismerték, hogy tőled jöttem, és elhitték, hogy te küldtél el engem. **9** Én őértük könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert a tieid, **10** és ami az enyém, az mind a tied, és ami a tied, az az enyém, és én megdicsőítetem öbennük.

Imádkozzunk:

Mennyi Atyánk, köszönjük, hogy ünnepre, Veled való találkozásra gyűjtöttél minket össze. Hálával emlékezünk, és köszönjük hitben élt elődeinket, mindazt, amit általuk végeztél el az életünkben. Áldunk azért, hogy Igédre ma is épülhet lelki templom, s különösen, ha annak mi is részei lehetünk, mert az Úr Jézus elhívott, megváltott és gyermekeddé tett minket. Sok bajban, küzdelemben mi is szent megújulásért kérünk, hiszen a virrasztók várják az éjszaka végét, az új reggelt. Ilyen várakozással tölts be minket is, hogy igéd reformálja, újítsa meg hitünket, életünket, s lehessünk örömmondó békekövetek, akik hirdetik a legnagyobb üzenetet, hogy az Úr Jézus Krisztusban Szabadítót adtál nekünk. *Ámen*

Igehirdetés előtti ének: 397,1 – *Ó, Sion, ébredj, töltsd be küldetésed...*

Halálból életre hívó Ige

Jn 17,3 *„Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust.”*

Kedves Testvéreim,

Ha megkérdezném a kedves testvéreket, miért jöttek ma ide, talán sokan azt válaszolnák, hogy hát, hiszen ünnep van, a reformáció emléknapja, és jó reformátushoz illően itt a helyünk a templomban, különösen ma, amikor ez a nagy ünnep vasárnapra esik. De hogy **mit is jelent** nekünk a reformátusságunk, mire gondolunk, amikor a reformációról, meg annak állandó szükségességéről van szó; tehát hogy **mit jelent** ez az életünkre, hitünkre nézve, ez ügyben azt hiszem, sokféle válasz érkezne. Keressük azért a választ Isten igéjének a fényében, ahogyan azt ma hallottuk, hogy ne csak egy történelmi eseményre emlékezzünk, amire büszkék vagyunk, hanem a reformációval, mint **lelki eseménnyel** is tudjunk mit kezdeni.

Van egy központi kifejezés, amit a reformáció kapcsán szokás említeni, a **SOLA**. Azt jelenti, hogy egyedül, csakis, kizárólagosan – vagyis **nincs más: Sola fidei** (egyedül hit által), **Sola gratia** (egyedül kegyelemből), **Sola scriptura** (egyedül a Szentírás), **Solus Christus** (egyedül Krisztus) és **Soli Deo Gloria** (Egyedül Istené a dicsőség). [A „sola schola” viszont kakukktójas!] De vajon **tudjuk-e**, mi az, ami **egyedül** hit által, **egyedül** kegyelemből, **egyedül** az ige által, **egyedül** a Krisztus, mint közbenjárónk által van, és mit jelent, hogy **egyedül** Istené a dicsőség? Ugyanis enélkül **csak dogma**, hittétel maradnak számunkra a reformáció által hangsúlyozott igazságok. Istennek pedig nem ez a célja. Ő mindig **személyes kapcsolatra** törekszik velünk, mert tudja, hogy szükségünk van Rá, **egyedül** Őrá, hogy közölje magát velünk, hogy **az életünket reformálja meg**, a szívünket vegye kezelésbe, ahol a bajok gyökere van és helyreálljon a bűn által megrontott kapcsolat.

A reformáció nagy üzenete pedig az, hogy ez **lehetséges**. Nemcsak az egyház szervezeti, működési rendje újulhat meg, hanem **az ember szíve** is. Sőt, azt mondanám, hogy az emberi szíveknek kell ahhoz megújulni, hogy **az egyház** is megújuljon. Mert a **külsőségek** megváltozása, átszervezés, új liturgiai elemek, új szokások, ötletek és mindenféle álmok megvalósítása, ahogyan annak tanúi vagyunk ma is, ez **nem a megújulás**. Külsőleg lehet, hogy változást hoz, mint akármilyen társadalmi szervezet esetében. De, **jaj nekünk, ha** az egyház csak ezen a vonalon halad és változik... **belül meg minden marad a régi**, vagy még rosszabb... Márpedig ahol ez **egyénileg nem** megy végbe, nem fog a **közösségben sem** megvalósulni. Mert – ahogyan Balczó Andrásról hallottam – **a fű azért zöld, mert az egyes fűszálak zöldek**. És – hozzáteszem – nem fordítva. Ha mégis, akkor az csak máz.

Kedves Testvéreim, a reformáció arra tette a hangsúlyt, hogy az **evangélium vonalán** kell maradni, már ha az ember ezen az úton elindult. Mert **az evangélium újítja meg** a szíveket, az **reformálja meg** az egyházat, mert ha Isten igéjének üzenete a Szentlélek munkája nyomán teret kap, akkor ez lehetséges. Ez a megújító munka pedig **Isten újjáteremtő csodája**, ami az emberi szívekben megy végbe, s majd a megújított szívú és életű emberek által árad, terjed tovább.

Akkor most már az a kérdés, hogy **mi az evangélium?** Miféle jó hír? – Az, amelyik olyan **ritkán hangzik... Van üdvösség, örök élet – Krisztusban**. Erről szól

alapigénk az Úr Jézus főpapinak nevezett imádságából, amelyben a kereszthalálra készülve borul a mennyei Atya elé. Főpapi, mert áldozatot, mégpedig helyettes áldozatot mutat be, amelyben önmagát áldozza fel. „*Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust.*” Aki Benne ismerte meg az Istent, az *egyedül* igaz Istent, az érti meg az evangélium titkát. Hiszen azért küldte el Őt az Atya, hogy Benne ismertesse meg velünk irántunk való megváltó szeretetét. Az *egyedül* igaz Istent hirdeti a Szentírás már az ószövetségben is: „*Halld meg, Izráel: Az Úr a mi Istenünk, egyedül az Úr!*” (5M 6,4) – már ott és akkor is csakis Ő. Annál inkább igaz számunkra, hogy **Ő megismerhető**, megismertette magát az Úr Jézus Krisztusban: *Egyedül* Jézusban, nincs más. „*Az Atya szereti a Fiút, és kezébe adott mindent. Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem Isten haragja marad rajta*” (Jn 3,35k)

Kedves Testvéreim, az üdvösség üzenetének hirdetése, az evangélium és annak elfogadása az igazi, **életet újító reformáció**. Amikor Isten igéjének a fényében a magát akármilyen jónak vagy rossznak tartó ember **felismeri**: a bűneim elválasztanak Istentől, elveszett vagyok, az Isten **haragja van rajtam**, a kárhozatba tart az életem. De **azért jött Jézus**, hogy onnan kiemeljen, megváltson, visszahelyezzen az Atyával való közösségbe és **számomra az utat a mennybe megnyissa**. Mert „*Az Atya szereti a Fiút, és kezébe adott mindent. Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem Isten haragja marad rajta*”. Ez a **kegyelemből, hit által**, a testté lett ige, azaz Krisztus általi megigazulás, amiért egyedül Istené a dicsőség.

Kedves Testvéreim, Isten azt szeretné, hogy igéje által megreformált, megújított életű, **újjászületett gyermekei legyünk**. Akik előtt **felragyogott a golgotai kereszt titka**, és Krisztus szeretete által **üdvbizonyosságra** jutottunk. Mert Őérte és általa **lehet hinni és tudni**, hogy hova kerülök, ha meghalok, hiszen ő erről világosan beszél... **Aki hisz a Fiúban**, tehát engedelmeskedik Neki, befogadja Őt és megragadja a kegyelmet, **annak örök élete van**. **Ingyen, kegyelemből**, méltatlan volta ellenére. A kegyelem az, amit az ember nem érdemel meg, mégis megkaphatja.

Isten igéje pedig **ezért hangzik** közöttünk. Hogy meghalljuk, higgyük és elfogadjuk: életünknek a legfontosabb és legnagyobb kérdésére kínálja a megoldást: **van** bűnbocsánat, **van** örök élet az Úr Jézus Krisztus által. „*Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust.*” Nem valamiféle lelki góg ez a hit... hiszen nem emberi jóságra, minőségre épül, hanem az Úr Jézus Krisztus ígéretére, megváltó tetteire.

Kérdés, hogy **ezzel az élő reménységgel** élünk, gyászolunk, emlékezünk-e és tekintünk saját életünk végére? Ugyanis „*Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengeje*”. (1K 15,19-20)

Nem lenne annyi sok zűrzavar a fejekben, zavaros gondolat, szemlélet, beszéd és megnyilvánulás a halállal kapcsolatban sem, különösen ez idő tájt, **ha**

számunkra az üdvösségre, a halál és feltámadás kérdésére a Krisztusban kapott megváltás lenne a döntő. **Sajnos**, még magukat hívőnek valló, templomba járó, bibliát olvasó emberek gondolkodásában is olyan sok az emberi **téves képzet**, amit összekevernek, mintha Isten mondta volna...

Kedves Testvéreim, olyan kegyelem, hogy Isten nem akar minket tudatlanságban, bizonytalanságban tartani, Ő nem akarja, hogy elpihenjünk, elnyugodjunk a magunk vélt békességében, hanem **ébresztőt fúj**. Hogy feltámadjunk a lelki halálból és **felragyogjon nekünk is Krisztus**, és elfogadjuk az Ő ingyen kegyelmét. Ez az Ő üzenete egyértelmű, világos, ma is kínálja: „**Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust.**” Igen, **egyedül** Benne kerülnek helyükre a dolgok, nyílhat meg a szívünk, értelmünk... és akkor mély alázattal, megváltott szívvel mondhatjuk: mindezért SDG – Egyedül Istené a dicsőség! Istené, aki „**azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és eljusson az igazság megismerésére. Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus, aki váltságul adta önmagát mindenkiért.**” (1Tim 1,4-6) Mert „**nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk**” (ApCsel 4,12). **Ámen**

Imádkozzunk:

Megváltó Úr Jézus Krisztus, áldunk az evangéliumért, amelyben az egyedüli reménységet hirdeted számunkra, s amelybe mi is kapaszkodhatunk. Áldunk azért, hogy veszendő lelkünkért alászálltál és magadra vállaltad bűneink büntetését, hogy amit érdemből soha nem érhattünk volna el, kegyelemből megkaphassuk: a bűnbocsánatot és az üdvösséget. Áldunk azért, hogy ma is hangzik hívásod, s aki elfogadja az ingyen kegyelmet, ma is átéli, hogy a régi elmúlt, íme, újjá lett minden. Könyörülj rajtunk, mert erre a megújulásra van szüksége egyéni, gyülekezeti életünknek, egyházunknak és népednek a világban, hogy betölthessük küldetésünket: Rád mutatni, Téged láttatni, aki meghalt alant, hogy mi élhessünk odafenn. Köszönjük a golgotai kereszt üzenetét, mely által gyógyulhat a világ, az életünk, a kapcsolataink, s lehet élő reménységünk, amely túlmutat a síron az örök életre, amit ingyen, kegyelemből adsz a Téged szeretőknek.

Úr Jézus, aki nem hagyta a halálban, hanem lehajoltál hozzánk, hogy fölemelj, és kiragadd lelkünket a kárhozatból, kérünk, hadd lehessünk új teremtsé Lelked munkája nyomán. Vezess elveszett voltunk felismerésére, az ingyen kegyelem megragadására. Köszönjük, hogy hirdeted a bűnbocsánatot és az örök életet. Add, hogy amikor szívünket Előtted megnyitjuk, az úrvacsorai közösség is megerősítést jelentsen arra nézve, hogy a régi elmúlt, s íme, újjá lett minden. Mindezt a Te Szentlelked által végezd bennünk, és rombold le az ördög munkáját. **Ámen**

Mi Atyánk... Áldás...

Záró ének: 397,2-5 – Lásd, millióknak lelke megkötözve...